

[Landbrugsministeren.]

mand og en Mand, der er i Besiddelse af repræsentative Egenskaber, saa kan finde en Mand, der tillige har netop de Egenskaber, der skal til for at drive Skolen paa en forsvarlig Maade, saaledes, at der vises en rimelig Økonomi.

Naar det ærede Medlem Hr. Ulrich ønskede Udvalg, saa skal jeg ikke udtale mig herom. Det er noget, som Tinget maa afgøre, og det er jo meget muligt, at man bør nedsætte et Udvalg, skønt jeg ikke synes, at Forslaget er saa vidtgaaende og betyder saa overordentlig meget med Hensyn til Skolens Ledelse, at det skulde være nødvendigt. Der foreligger jo Udtalelser fra Lærerraadet og en Udtalelse fra den nuværende Direktør, som er Finansudvalget bekendt, og som kan fremskaffes for Udvalget.

Men naar det ærede Medlem talte om, at der skulde en grundig Undersøgelse til, og at der kunde være Tale om, at det kunde vente til næste Aar, saa vil jeg dog henstille til det ærede Medlem, at han betænker, hvad han er i Færd med at gøre. Det ærede Medlem kan jo stemme imod Forslaget, hvis det ikke tiltaler ham, men det ærede Medlem har jo altsaa nu faaet at høre, at der er et stort Flertal for Lovforslaget her i Tinget, og der er heller ikke Tvivl om, at der er Flertal i det andet høje Ting. Hvis det ærede Medlem vil modsætte sig, at Forslaget bliver gennemført i Aar, maa der træffes en midlertidig Ordning ved Landbohøjskolen, saaledes at Forslaget kan blive gennemført i næste Samling, og jeg maa mene, at det vilde være en meget uheldig Fremgangsmaade, i hvert Fald en Fremgangsmaade, som ikke tjener Skolens Tarv. Jeg haaber derfor, at det skulde kunne lykkes at gennemføre dette Lovforslag i Løbet af meget kort Tid.

Ulrich: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at jeg har ikke sat Kikkerten for det blinde Øje, for jeg har ikke noget saadant. Jeg har set paa dette Forhold ganske lige ud med de Øjne, som jeg nu en Gang har faaet til at se med, og jeg tror, jeg ser rigtigt, og at Ministeren ser galt.

Den højtærede Minister er jo vidende om, at der er noget, der hedder Tilsynsraad derude, og dette Tilsynsraad har Ministeren at holde sig til. Og hvad Ministeren saa i Virkeligheden vil med denne Administrator, naar han har Tilsynsraadet, forstaar jeg ikke. Det er muligt, at Ministeren ikke mener, at Tilsynsraadet er noget værd. Jeg troede, det var et udmærket, fortrinligt Raad, som Ministeriet

der havde faaet nedsat, men det kan jo være, jeg ser fejl paa dette Forhold. Men i hvert Fald, saa lav Tilsynsraadet til det, det skal være. Saa har Staten der et Organ, som efter min Mening er fuldt ud betryggende.

Den højtærede Minister spurgte mig om jeg vilde synes, det var betimeligt, om man ude omkring i de forskellige Statskoler lod Lærerne vælge Rektor.

Det vilde jeg absolut ikke; for det, det gælder om, er at en af de dygtige Overlærere, som Staten har rundt omkring, og som har vist Administrationstalant bliver udnævnt til at være Rektor og Administrator for saadan en Statsskole og saadanne Institutioner. Men det er jo akkurat det samme, Ministeren har Ret til at gøre her; der staar ingen Verdens Steder noget som helst om, at Lærerraadet paa Landbohøjskolen skal udnævne Direktøren paa Landbohøjskolen; og det véd den højtærede Minister udmærket. At Regeringen altsaa administrativt har givet Lærerraadet en vis Indstillingsret i 1914, er rigtigt nok, men det er Landbrugsministeren, der udnævner Direktøren. Og dersom den eller de Mænd, som Lærerraadet indstiller til Ministeren, ikke passer ham, hvis Ministeren ikke mener, at vedkommende er i Besiddelse af de Evner, der skal til, ligger det i Ministerens Haand at kræve en anden Indstilling, og, dersom en saadan ikke kommer, at udnævne en Direktør for Landbohøjskolen og vælge det Menneske, som efter Ministerens Mening er i Besiddelse af de Egenskaber, han skal være i Besiddelse af.

Jeg maa tillade mig at hævde, at den højtærede Minister ikke fra denne Talerstol har fremsat et eneste Argument, der taler til Gunst for at foretage denne Deling af Administrationen derude, som den højtærede Minister har foreslaaet, og jeg vil derfor stadig være af den Mening, at hele dette Forhold i aller højeste Grad trænger til Opklaring, idet jeg for mit Vedkommende i dette Øjeblik overhovedet ikke har nogen som helst Idé om, hvad det egentlig er, der bevæger den højtærede Minister til at ville foretage en saadan Omkalfatring af Forholdene; jeg tillader mig at kalde det en Omkalfatring, thi det er jo ganske indlysende, at dersom man tilvejebringer et Uoverensstemmelsesforhold mellem Administrator og Rektor derude paa denne Institution, hvem vil det saa gaa ud over? Det vil komme til at gaa ud over Lærestalten, hele dens Virksomhed, hele dens Værdi bliver ikke af